

O B Ě Ž N Í K

Ceské katolické missie

Ročník IX

Paříž

Číslo 3/4

červen-srpen 1978

ČAS JE BĚŽEC S ILOUHÝM KROKEM

První červnová vedra nás v letošním studeném roce překvapila právě tím neobvykle velkým rozdílem teplot mezi studeným jarem, na které jsme od velikonoc nedočkavě a marně čekali a létem, které nakonec přišlo dříve, než jsme se nadáli. Jedním rázem se v myšlenkách ocitáme z pracovního roku na prázdninách někde daleko od Paříže.

Je nezbytné si trochu oddechnout od celoročního shonu. Někteří z nás prý žijí tak rychle, že jednou nebudou mít ani čas umřít! Času nám opravdu schází na všech stranách a často ho nezbude ani na krátké zamyšlení se nad tím, jak nám právě ten čas prokluzuje nepozorovaně mezi prsty. My z Československa máme právě letos příležitosti k zamyšlení více, než kdykoliv za poslední dobu. Kromě výročí staletých si letos připomínáme i události, vzdálené právě několik zao-krouhlených desetiletí, přičemž od poslední velké

změny v Československu uplyne 10 let právě v době, kdy budeme trávit zasloužený odpočinek někde u moře nebo na horách.

Z minulosti žijí především lidé *bez budoucnosti*. Těžkosti, se kterými se musí kdekoliv na světě potýkat každý cizinec, jsou velké a proto je i mezi námi mnoho lidí, jejichž vyhlídky do budoucnosti jsou pochmurné. Jaký div, že se obracejí k minulosti jako k době, "kdy se něco dělo", kdy sami něco prožívali? Nostalgický pohled do minulosti je většinou neplodný a naopak ještě mnohdy prohlubuje pocit vlastní bezmoci a ochromuje síly už v samém zárodku.

A přitom existuje pohled zpět, který je tvůrčí. Minulost je ukončena, budoucnost je na druhém, těžko dosažitelném břehu časového proudu; existují však *DĚJINY*, které se snaží proniknout událostmi k jejich vnitřnímu smyslu.

Historický pohled vyžaduje ovšem duchovní úsilí, kázeň a poctivost. Jen tak totiž lze proniknout přes utrpené rány nebo zdařilé akce k pravdivějšímu pohledu na člověka, žijícího v dobách dobrých i zlých: člověka, který není ani všemocným titánem, ale ani jen pouhým fackovacím panákem. *Historie* vede spíše k meditaci, než ke vzpomínkám.

Historie v moderním smyslu slova se zrodila - a to nikoliv náhodou - na půdě židovskokřesťanské civilizace. Dnes si už ani neuvědomujeme, jak mimořádné nový byl jazyk bible, hovořící o "Bohu našich otců", který vytvořil, vyvolil jeden národ, vedl jej časem a prostorem k prozatímnímu cíli a dal mu zaslíbení do daleké budoucnosti, ba až za hranici času a prostoru!

Právě proto je tak smutné vidět křesťany, kteří v rozporu s tím vším zůstávají na povrchu událostí tak, že se jim zdá rozhodujícím to, co je bezprostředně viditelné a nikoliv to, co je na konci dění, to jest *smysl dějin*. Netrpělivá nedočkavost je přirozená a byla to vždy typická vlastnost křesťanů. Křesťan však *nemá právo* zapomínat, že nad uhánějícím tokem času - a také na jeho počátku i konci - stojí Bůh, *žalovněkoljubec*. Bůh, který to vše stvořil nikoliv z rozmaru nebo ze zvědavosti, co z toho nakonec bude, ale z *lásky*.

BIŘMOVÁNÍ

PŘIPRAVUJE ČESKÁ KATOLICKÁ MISIE V PAŘÍŽI

na podzim letošního roku (konec října-začátek listopadu)

BIŘMOVÁNÍ je v pořadí čtvrtá ze sedmi svátostí a říká se jí také někdy "svátost dospělosti". Uděluje se jednou za život těm křesťanům, kteří dosáhli jak lidské, tak náboženské zralosti. Na rozdíl od např. křtu svatého tedy o přijetí svátosti biřmování nemá rozhodovat někdo jiný, než ten, kdo svátost přijímá.

Biřmovatelem bývá obvykle místní biskup, může však také pověřit biřmováním obyčejného kněze - jak to je v poslední době čím dále tím častější.

Biřmovatelem pro nás Čechy ve Francii bude tentokrát *Msgre ŠKARVADA* z Říma, delegát pro všechny České Katolické Misie mimo Československo. *Msgre Škarvada* svou účast přislíbil a v současné době probíhá jednání na pařížském arcibiskupství, které jej biřmováním našich krajanů ve Francii a jmenovitě v pařížské oblasti musí pověřit.

PŘÍPRAVU POVEDE otec Kolář v době mezi 20. zářím a biřmováním (příprava je "povinná"!)

PŘESNÉ DATUM bude oznámeno v zářijovém "Oběžníku"

PŘIHLÁŠKY osobně ústně nebo písemně přijímá otec Kolář (Česká Katolická Misie) do naší první poprázdninové mše svaté, tj

do soboty 16. září tr

Vodní píseň

V zeleném Rýnu smáčí
zelené vlasy Lorelei

hladinou prosvítá přízrak poutníka

Do vln se k němu sklání
vody se nad ní valí
porýním vítr naříká

Lorelei

Lada Verneva

Zajímavosti z domova i ze světa

Pout do *Lurd* a do *Fanjeaux*, k hrobu *Msgr*e *Parolka*, jehož úmrtí jsme si připomenuli 27. května tr už podruhé, pořádala o letošních svatodušních svátcích Česká Kato-lická Misie pařížské oblasti. Zúčastnilo se jí celkem 18 našich krajanů, z toho dva kněží: otec *Kolář* a otec *Kučera* z *Norimberka*.

K nejhezčím dojmům jistě patří přijetí u sester ve *Fanjeaux*, spojené s obědem, který byl opravdovou hos- tinou; dále mše svatá v domě sv. *Dominika*, upraveném jako kaple, velká koncelebrovaná mše svatá o den poz- ději v podzemní bazilice v *Lurdech* za účasti 243 kněží, 6 biskupů a arcibiskupů a asi 35.000 poutníků; večerní průvod po nádvoří basiliky s hořícími svícemi a také naše česká koncelebrovaná mše svatá v basilice v kapli sv. *Michala*. Hezkou vzpomínku po sobě zanechala jistě i prohlídka hradu v *Carcassonne* a příjemné ubytování v *Lurdech* samotných. I počasí se nakonec umoudřilo a po- slední den se na naše poutníky usmívalo sluníčko od rá- na až do večera.

V průběhu pouti jsme nezapomenuli na nikoho z našich drahých a zvláště u hrobu *Msgr*e *Parolka*, kde pan *Smíd* jménem *Misie* položil květinový věnec, jsme se společně modlili za živé i zemřelé příbuzné a přátele všech účast- níků.

V následujících dnech pak otec *Kolář* ukázal našim přátelům z *Norimberka* nejdůležitější pařížské paměti- hodnosti. Celek je jistě pro všechny účastníky příjem- nou vzpomínkou!

Další, před prázdninami už poslední akcí České Kato- lické *Misie*, bude zájezd do *Ellwangen*, při příležitosti české národní pouti ke sv. *Metoději*. Zájezd se uskuteční ve dnech 8. a 9. července tr autem a vlakem.

Ti, kdo se zúčastnili schůzky s otcem *Heidlerem* v květ- nu, vědí, že letošní pouť je organizována v rámci výročí 600 let od úmrtí císaře *Karla IV.* a oslav s tímto vý- ročím spojených. Pouť je začleněna do symposia a výsta- vy, pořádáné v *Norimberce* ve státním museu. O jeho prů- běhu jistě budeme mít ještě příležitost informovat po letních prázdninách.

Případní zájemci se ještě mohou obrátit na otce Koláře - každopádně před 25. červnem.

Anglicko-americký film o Turínském plátně měl svou předpremiéru ve velikonočním týdnu, od pondělí velikonočního, v Londýně. Úspěch byl obrovský, protože jde o skutečně velmi dobré zpracování poutavého námětu, který zvláště v poslední době znovu velmi intenzívně zaměstnává především moderní přírodní vědy.

Jak je známo, bude letos Turínské plátno vystaveno veřejně, při příležitosti výročí jeho přenesení z Chambéry do Turína. Zájemce o toto tzv. "Páté evangelium" upozorňujeme na velmi dobrou brožuru o Turínském plátně, vydanou nedávno Křesťanskou Akademií v Římě, k dostání na adrese České Katolické Misie v Paříži.

Études, jeden z předních francouzských katolických měsíčníků, přinesl velmi zasvěcený článek o bývalém Mírovém Hnutí Katolického Duchaovenstva i jeho dnešním nástupci, *Pacem in Terris* - organizacích, které hluboce ponižujícím způsobem kolaborují s ateistickým režimem v Československu. Článek vyšel ke třicátému výročí února 1948.

Galerie Ra, Alte Neeracherstr. 36., 8173 Riedt-Neerach ve Švýcarsku pořádá k 10. výročí srpna 1968 výstavu českého exilového umění. Výstava bude zahájena 20. srpna tr., v den vstupu vojsk Varšavského paktu na území ČSSR.

Národní ústav slovanských studií v Paříži uspořádal ve spolupráci se Sorbonnou významné mezinárodní kolokvium, věnované české a slovenské avantgardě. Hlavní organizátorkou byla PhDr. Hana Jechová CSc. z university Sorbonne Nouvelle. Na bohatém programu se podíleli i četní literární znalci ze zahraničí, z nichž mnozí jsou českého původu.

L'Amitié Franco-Tchécoslovaque uspořádala ve středisku "Georges Pompidou" výstavu "Marta Kubišová, zpěvačka Pražského jara". Fotografie, obrazy a texty, dokumentující Martinu pěveckou dráhu a její občanskou zaangażovanost doplnily nahrávky jejich šansonů a překlad plného znění *Charty 77*, jejíž mluvčí se Marta stala.

Taking off je název prvního filmu, který Miloš Forman natočil po svém odchodu z Československa ve Spojených Státech. Francouzská televize jej vysílala minulý týden, zřejmě ještě stále jako důsledek silného dojmu, který po sobě zanechal jeho další mimořádně úspěšný film, "*Vol au-dessus du nid de coucou*". Srovnání obou filmů je zajímavé především pro pochopení vývoje, kterým Forman prošel za prvá léta svého exilu.

V *Palais de Chaillot* bylo možno shlédnout filmy "*Zámek*" a "*Proces*", natočené podle románů F. Kafky. Některé exteriéry, vybavující prostředí Prahy, musely být nakonec natočeny v Jugoslávii, když československé úřady odmítly povolit natáčení v Praze samotné.

V červenci, srpnu a v září si připomínáme

3. 7. 1854 se narodil v Hukvaldech hudební skladatel Leoš Janáček
9. 7. 1913 zemřel malíř M. Aleš
14. 7. 1968 začala ve Varšavě porada představitelů komunistických stran zemí Varšavské smlouvy o *situaci v ČSSR ale bez zástupců ČSSR*
22. 7. 1882 se narodil G. Mendel, zakladatel moderní genetiky
29. 7. 1968 bylo zahájeno proslulé vyjednávání mezi předsednictvy ÚV KSSS a ÚV KSČ v Čierné nad Tisou
8. 8. 1884 zahynul tragicky poblíž městečka Oetz v Tyrolích zakladatel Sokola M. Tyrš
12. 8. 1928 zemřel v Ostravě hudební skladatel světového formátu, Leoš Janáček
20. 8. 1968 vstoupila okolo 23.00 hod vojska Varšavské smlouvy (bez rumunské účasti) na území Československa a začala je obsazovat
21. 8. 1968 přijalo těsně po půlnoci předsednictvo KSČ prohlášení, odmítající intervenci Smrkovský, Dubček, Černík, Šimon, Kriegel a Špaček jsou zavlčeni do SSSR
22. 8. 1968 se v závodě ČKD Sokolovo schází legální sjezd KSČ, na kterém, v situaci *in extremis*, delegáti strany znovu postulují vedoucí úlohu strany a její mocenský monopol ve státě. Sjezd byl pochopitelně prohlášen dnešním vedením strany za ilegální.
26. 8. 1278 bitva na *Moravském Poří*, ve které přichází o život český král Přemysl Otakar I.
31. 8. 1968 ÚV KSČ vyslovuje ortel nad sebou a nad celou stranou tím, že schvaluje výsledky moskevských "jednání", tj bezpodmínečnou kapitulaci ČSSR "suchou cestou"
1. 9. 1939 začala druhá světová válka
3. 9. 1948 zemřel v Sezimově Ústí president E. Beneš
10. 9. 1919 byla v St-Germain-en-Laye podepsána mírová smlouva s Rakouskem

14. 9. 1937 zemřel první prezident ČSR, T.G. Masaryk
 23. 9. 1902 se narodil básník Jaroslav Seifert
 28. 9. 1971 zemřel básník Bohuslav Reynek
 30. 9. 1938 byl v mnichovské radniční budově podepsán zástupci čtyř mocností proslulý "mnichovský diktát", kterým bylo rozhodnuto *o nás bez nás*

Z přednášky br. Edmunda Řeháka na téma

RADA EVROPY A SITUACE V ČSSR

(na schůzce po sobotní mši svaté dne 3. června tr)

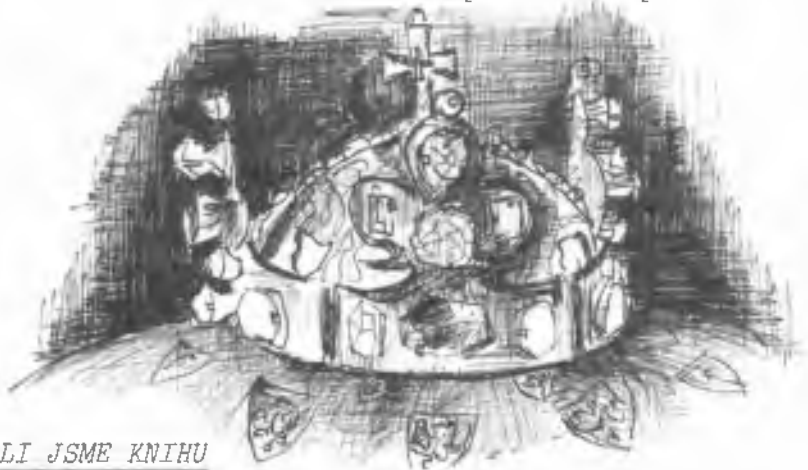
Přednášející, který je vedoucím evropské kanceláře v Paříži exilové mezinárodní organizace "Shromáždění evropských podmaněných národů" (ACEN), nejdříve krátce vzpomněl geniálního plánu krále Jiřího z Poděbrad, který už před 500 lety navrhoval vytvoření politicky a vojensky sjednocené Evropy.

Potom br. Řehák informoval přítomné o organizaci a činnosti nynější Rady Evropy, jejímiž členy je 20 evropských států s liberálně demokratickým režimem. Její Parlamentní Shromáždění zasedá třikrát do roka ve Štrasburku.

Od invase Československa vr. 1968 projednalo shromáždění

už osm referátů o situaci v ČSSR. Na posledním zasedání koncem dubna tr. v souvislosti s povšechným referátem o dosavadních výsledcích Konference o evropské bezpečnosti a spolupráci, jak se jeví po nedávné konferenci v Bělehradě se jednalo o ustanoveních tzv. "třetího košíku" o lidských právech. Z referátu, který byl na zasedání v Radě Evropy přednesen jménem Komise pro evropské nečlenské země, vyplývá, že tato všeobecná lidská práva nejsou v ČSSR uplatňována a že situace v této zemi je jedna z nejhorších vůbec a nabývá rázu neostalinismu.

Br. Řehákovi i všem ostatním přednášejícím srdečně děkujeme za zajímavé chvíle a těšíme se na jejich spolupráci při našich dalších setkáních po letních prázdninách!

ČETLI JSME KNIHU

(Karel IV. - Otec Vlasti, Sborník referátů ze symposia mládeže o Karlu IV. Vydal Velehrad, Via Concordia 1., 00183 ROMA ve spolupráci s Duchovní službou v NSR)

Česká královská koruna

Z částí staré koruny dal Karel IV. zhotovit korunu novou, větší a krásnější. Je posázená mnohými perlami a drahými kameny nesmírné ceny. Tuto novou korunu pak

Karel IV. daroval sv. Václavovi; měla vždy spočívat na jeho lebce - proto se nazývá svatováclavská. Koruna nesměla být s lebky sňata, jen k výjimečným událostem, jako je korunovace; mohla být propůjčena, ale vždy jen během jednoho dne, přes noc musela být opět zpět, na svém místě. Tak při korunovaci musel král o zapůjčení koruny požádat a také kapitule 300 kop stříbra zaplatit za půjčení. K ochraně koruny si vyžádal Karel IV. u papeže Klementa VI. následující ustanovení:

"...aby žádný klerik či laik, bez ohledu na svůj společenský stav, se neodvažoval jakýmkoliv způsobem, pod jakoukoliv záminkou, při jakékoliv příležitosti nebo z jakýchkoliv důvodů tuto korunu vzít, rozestat či zastavit. ... bude-li přistižen, upadá do trestu klatby, ... a hněvu všemohoucího Boha a jeho apoštolů Petra a Pavla."

Svatováclavská koruna je symbolem panovnické moci v dědictví sv. Václava. Jako taková byla rovnocenná reliquiím. Jednou ročně byla spolu s říšskými klenoty vystavována při výročním trhu vlnově postavené pro tento účel.

Koruna svatováclavská je nejenom onen symbol vládnoucí moci v českém království, ale je to i vyjádření poměru zemí k českému království, tj. k původnímu panství přemyslovskému, Čechám a Moravě.

Země koruny české, které byly postupně připojeny k přemyslovskému jádru, obsahují mimo 13 slezských knížectví i marku budyšínskou a zhořeleckou, lužici, Branibory, Pírnské panství a Chebsko. V majetku Karlové byly krom toho ještě državy v Horní Falci a samozřejmě i lucemburské rodové území na západě. Karel IV. mimoto kupoval na německém území značné množství jednotlivých měst, hradů a panství. Léna v Bavorsku a Duryňsku spolu s Lucemburskem tvořila jakýsi koridor do Francie, míšenská léna zabezpečovala Lužici. Oblast Horní Falce byla nazývána "Nové Čechy", "Kleinböhmen", které sahaly až skoro k Norimberku. Karel je získal od svého švagra z Rýnské Palce.

Král český byl vládcem ve všech těchto územích. Český stát měl být podle plánů Karlových samostatný a na říši

nezávislý. Trůn byl dědičný v lucemburském rodě po meči i po přeslici. Teprve po vymření celého rodu dostávají české stavy právo volby krále, aby se udržela nezávislost na říši.

Pojem české koruny vyjadřuje také vztah šlechty a panovníka. Podle Dalimila byl panovník již ve 12. stol. odkázán na představitele domácí šlechty, která se podílela na výkonu vládní moci v zemi i na zahraničních jednáních. Za vlády Jana Lucemburského se pozice šlechty ještě upevnila natolik, že stavěla často před krále a proti němu. Proto bylo v zájmu Karlově vliv šlechty zmenšit a dát mu pevné hranice. K tomuto účelu Karel vypracoval přesný zákoník, zvaný *Maiestas Carolina*, který byl pokusem o kodifikaci hlavních částí tehdejšího feudálního práva.

Svatováclavská koruna byla vyrobena na rozkaz Karla IV. v r. 1346. Váží přes 2 kg, je z čistého zlata a ozdobena 111 drahokamy a perlami. Touto korunou měli být podle vůle Karlovy nadále korunováni čeští králové. Koruna sama spočívala na lebce sv. Václava, jemuž ji Karel symbolicky, jako patronu a dědici České země, věnoval a dal do ochrany. Byla také součástí posvátné úcty k tomuto světcí. Počnes je svatováclavská koruna symbolem suverenity českého státu.

Stále ještě se stává, že Vaše příspěvky na "Oběžník", poslané formou poštovního šeku, Vám jsou vráceny s vysvětlivkou, že je chybně udáno číslo poštovního konta.

Tato obtíž je dána nedostatečně jasnou formulací natisnuté (francouzsky psané) adresy pod čarou na poslední stránce "Oběžníku", který sám o sobě není žádnou právní osobou ani nemá vlastní poštovní konto na své jméno

"Oběžník" patří *České katolické misi* a proto nutno adresovat všechny příspěvky na něj na adresu Misie, tak jak je udána níže. Při tisku nových titulních stránek "Oběžníku" se nám jistě podaří najít jasnější formulaci (a také opravit chybu na titulní stránce všimli jste si jí už?)

Na "Oběžník" a Misi tentokrát přispěli
(Mission Catholique Tchèque CP 20 138 63M Paris)

Anonym 5x	Dobiáš	Fischmeister	Heger	Komárek
Matula	Monzer	Prokšová	Pech	Kučerová

Všem dárcům bez rozdílu upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Náš program:

V měsících červenci a srpnu jsou na programu především PRÁZDNINY. V tu dobu nebudeme mít žádné organizované akce, ani české mše svaté.

Otec Kolář však zůstává v Paříži až do konce července. Teprve v srpnu, kdy je dům i kostel v 35, rue de Sevres uzavřen, odjíždí na dovolenou. V Paříži bude natrvalo až asi od poloviny září.

VŠEM NAŠIM PŘÁTELŮM A PŘÍZNIVCŮM PŘEJEME PŘÍJEMNOU DOVOLENOU A OPRAVDIVÝ ODPOČINEK PRO TĚLO I PRO DUŠI!

*Jménem České Katolické Misie
a jménem "Oběžníku"*

Váš otec Petr Kolář

Naše první česká mše svatá po prázdninách

se bude konat, jako obvykle v kapli domu
CENTRE SEVRES, 35, rue de Sevres, 75006 PARIS

v sobotu dne 16. září tr. v 17 hod 15 minut.

Po mši sv. malé občerstvení v sále na zahájení
nového pracovního roku.

Cert. d'inscript. n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s, t.él. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris

STÁTNI MINCOVNA V PAŘÍŽI - připomíná pětapadesáté výročí úmrtí českého spisovatele Jaroslava HAŠKA. V hlavní edici je vydána v ryzím stříbře a v bronzu se speciální patinou ražená medaile. Nová medaile je doprovázena literárně-historickým esejem PhDr. J. Jechové v *Revue Monnaies et Médailles de Paris* s lavírovanými kresbami Jiřího Hejny "Noční Praha", které vybavují atmosféru nejkrásnějších míst města, kde se Jaroslav Hašek narodil a kde také prožil většinu svého života.

Autor medaile Jiří Hejna vidí právem v Jaroslavu Haškovi jednoho z největších literárních ironiků našeho století. Skulpturální reliéf na lici medaile představuje spisovatele v plné tvůrčí síle tak, jak byla jeho podoba zachycena na několika málo fotografiích, které se nám dochovaly z dvacátých let, kdy Hašek měl za sebou již neobvykle rozsáhlé dílo - více než tisícovku humoristických a satirických povídek. Právě v té době pracoval na své poslední verzi "Osudů dobrého vojáka Švejka". Na portrétu je Haškova masivní epikurejská tvář, prostoupená ironickým úsměvem. Rozevlátá kštice a rozhalená košile jsou zevní znaky zdánlivě bezstarostného bohéma, v jeho zvažnělém pohledu jakoby se ale odrážely nedávné válečné zážitky, nepochopení okolím i lidské zklamání. Jiří Hejna vidí v Haškovi člověku už předchůdce dadaistů a literární generace beatníků.

Autor medaile se ve svém pohledu na postavu Švejka shoduje s názorem českého literárního kritika a historika F. X. Šaldy, který napsal, že "*Švejk nesabotuje skutečný heroismus a patriotismus, ale jen patriotismus falešný, kaširovaný*".

Na druhé straně medaile vytvořil Jiří Hejna postavu imaginárního dobrého vojáka Švejka se všemi typickými atributy tohoto literárního hrdiny. V reliéfní kruhové kompozici kouří Švejk s puškou na rameni svou dýmku, se stickým klidem a navzdory nesčetným výbuchům granátů, které ho obklopují jako meteority. Švejkova nezničitelnost a odolnost v těžkých situacích působí často jako symbol nepřekonatelné odolnosti celého lidského druhu jako takového.

Medaile "JAROSLAV HAŠEK" je vystavena v paláci pařížské mincovny a medailérny, *Hôtel des Monnaies et Médailles, 11, Quai de Conti, Paris VIe*, kde ji též lze zakoupit. Její průměr je 68 mm a cena 61,- F (bronz) nebo 409,- F (stříbro).